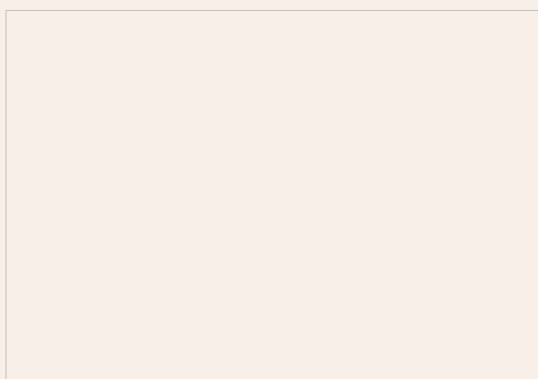

Největší plátno tisíciletí aneb zážitky nadčasové

Od sešlosti umělců v Galerii 14 uplynul už ne jeden týden a mezitím jsme se ocitli v novém roce. Věřím, že to nevadí, když si až nyní přečtete, co mi odpověděli mnozí na dvě otázky - váš největší kulturní zážitek poslední doby? Na čem právě pracujete? Zaznamenané odpovědi lze totiž vnímat též jako ohlédnutí za uplynulým rokem. Každý z nás se po svém způsobu ohlíží za tím, co vytvořil, co prožíval a co je nenávratně pryč, byť se třeba jednalo o silný a krásný umělecký zážitek, více či méně trvale ukotvený v paměti. Pomíjivost má své kouzlo i filozofickou hloubku a to, co nám pomáhá se s minulostí vyrovnat, je především hodnota naší práce. A o tu zde jde rovněž, neboť výsledek tvorby umělců mívá v sobě obsažen prvek nadčasovosti. Dar přetrvávat pro radost a poučení z generace na generaci.

Jaroslav Šmíd

Vladimír Veselý, malíř

- Přebýval jsem skoro půl roku na chalupě v Semilech a tam byla pro mne velkým zážitkem výstava Vladimíra Komárka, mého spolužáka. A když jsem se tam podíval znovu před několika dny, byl jsem na krásném koncertě zádušní mše s Lucií Bílou. Tak to byl zážitek mezi těmi jeho obrazy v kostele.
- Teď chci odpočívat, neboť jsem měl výstavu v Semilech, na kterou jsem udělal další nové věci. A nechcete nějaké vyjádření tady ke Galerii v Praze 14? Zjistil jsem ve vašem měsíčníku, že je tu otevřeno stále jenom tři dny v týdnu, což je nevyhovující a nestačí to, aby ty výstavy lidé absorbovali.

Jana Kaněrová, fotografka

- Já bych řekla, že mi nezbyvá moc času někam chodit. Ale mám letní zážitek Telč. Úžasné, jako to město samo o sobě a ten zámek.
- Obcházím teď Kyje a mám takovou sérii podzimních snímků. Nějaké velké umělecké ambice nemám, ale něco stále zkouším. V ateliéru bych se ráda věnovala trochu víc portrétu.

Eva Kaněrová, studentka

- Byla jsem se podívat na Pražském hradě na výstavě současného hradního architekta a pak, co mě opravdu v poslední době zaujalo asi nejvíc, to bylo vystoupení ruského tanečního souboru Děrevo.
- Teďka se hlavně soustředím na maturitu a přijímací zkoušky. Chtěla bych to zkusit na "umprumku", obor kov a šperk.

Hynek Tomm, zpěvák

- Největším zážitkem byl pro mne koncert Waldemara Matušky v Lucerně.
- V poslední době jsem šťastný jak blecha, neboť mi bude vycházet céděčko. To je moje první "dítě", na to se nejvíc těším. Bude na něm kromě jiného můj duet s Evou Pilarovou a jako perlička nakonec skladba z repertoáru Andrea Bocelliho.

Miroslav Hlaváč, hudební skladatel

- Chodím na všechny novinky do státní opery. Bohužel, počet koncertů klesá, lidi nejsou zvyklí chodit na vážnou hudbu. A čtu taky zajímavé knihy, např. vzpomínky Igora Chauna. To je syn mého kolegy, který už zemřel. Byl to skladatel a malíř.
- Dělán nějaké komorní věci a plánuji jednu věc pro divadlo.

Gabriela Štrynclová, výtvarnice

- Byla jsem na filmu Nebe nad Berlínem, který byl docela zajímavý.
- Tvořím dál samozřejmě nové koláže, budu mít takovou miniverziónu v malé kavárně v centru Prahy.

Jana Žirovnická a Jana Veselá, výtvarnice

- Pokud vím, tak největším zážitkem pro nás obě bylo opětovné setkání s kolektivem lidí, s nimiž se známe z dřívějška. Nebylo to tady, ale o prázdninách, kdy jsme byly malovat v Novém Městě na Moravě. Vyjžděli jsme tu do Sněžného, tu do Jimramova a už víme, že Jimramovo bude cílem našeho příštího výtvarného exodu. Je to nesmírně zachovalá obec s pěknými koutečky pro malování. A pak mne překvapilo, že na Moravě jsou třetinové ceny do galerií, což umožňuje, aby na venkově, třeba ve Sněžném, byly tři galerie v provozu najednou. Tím každá ta ves nesmírně žije. Tohle bylo největší uhrnutí, které jsem letos z kultury zažila.
- Já jsem ještě o prázdninách malovala nejenom s Janou Žirovnickou na Moravě, ale byla jsem taky v Tatrách, v rodišti Jánošíka v Těrchoveji, a pak jsem byla v Třemošné a tam bylo taky nádherně, takže jsem tam dělala tempery a pastel. A teď dělám něco abstraktního a je to o něčem úplně jiným.

Jana Jahodová, spisovatelka

- Líbil se mi film Čistá duše, byla jsem totiž zase jednou po dlouhé době v kině. A druhý zážitek, to jsem byla na koncertu Spirituál kvintetu, který mám moc ráda a pořád mu to dobře zpívá.
- Na čem pracuji? Nevím, jestli to mohu prozradit. V podstatě jsem dala jenom na posouzení do Albatrosu jednu dětskou knížku pro čtenáře od devíti let a mám rozpracovanou jednu pro mládež. Samozřejmě plány by byly, ale času je málo.

František Kollman, malíř a rytec

- Co se týče mé osoby, tak nejvíc se mi líbila moje výstava tady v galerii a Tesařkové - ti mě nadchli. A potom Pavel Vrána - to bylo nádherné, ty básně od něj.
- Připravuji to největší plátno 15 x 4 metry na Národní třídě, naproti Platýzu. To je práce na dva roky a bude to vlastně největší plátno tisíciletí. Nevím, kolik na něm bude postav. Říkám, že to bude z evropských dějin, a to útok na Maltu, asi dvanáct set postav mameluků a na starých maltských hradbách bude asi 724 rytířů. Tak velký klasický plátno nebylo v Evropě dosud udělaný.

Vlastimil Venclík, scenárista, režisér a dramatik

- Pro mne byl největší zážitek, že jsem mohl vydat vlastní knihu k šedesátinám. Jsou v ní divadelní hry a jeden scénář.
- Napsal jsem rozhlasovou hru do soutěže a přes léto jednu divadelní hru. A teď připravuji další díl knížky, kde budou mé další hry.

Radomír Venclík, výtvarník

- Mám tolik zážitků, že si na nic nevzpomenu. Ale asi je pro mne zážitek, že tato galerie funguje.
- Pracuji na novoročenkách a dělám podmalby neboli obrázky na skle.

Miroslav Kuranda, vlastivědný, písmák a kronikář

- Těch zážitků bylo hodně, tak např. v televizi mne zaujal pořad o architektuře nového Berlína.
- Slíbil jsem čtvrtý díl k původně plánované trilogii o Praze 9, který bude pojednávat o Libni. A pátý díl, který se bude jmenovat Vzpomínky pamětníků, kteří žili a utvářeli duchovní základy našeho nynějšího domova. To, co zpracovávám, se týká celé oblasti, která kdysi patřila do sféry Prahy 9 - od Třeboradic až na jih po Koloděje, na východ po Újezd nad Lesy a na západě po Balabenku, samozřejmě včetně Hloubětína a Kyjí. Mám k tomu přes deset tisíc fotografií, ale hlavně, co je hodně cenné, to jsou vzpomínky pamětníků, protože minulost se vzdaluje, čas prchá. To, co zachytíme my, bude zachováno, co my promarníme, příští generace zachovat už nedokážou.

Pavel Vrána, básník

- Abych se vám přiznal, byla to vernisáž mého kamaráda Františka Kollmana. Na mne úžasně působí jeho obrazy - jsou tak plný života a pohybu, stejně jako František sám.
- Chystám takovou malou autorskou věc. Bude se jmenovat Inzerát. Jsou to básničky, dá se říct tak trochu odkoukaný ze života. Je v tom lumpárna, mám rád, když se lidi dobře baví, a já se dobře bavím, když to píšu, a když to říkám, tak se bavím ještě víc.

Olga Stárková, malířka a grafička

- Charitativní koncert Německé rekvie od Brahmsa. Byl to příběh dušičkový, člověk byl při něm naladěný tak rozjímavě, vzpomínkově a to rekvie nebylo vůbec smutný. Bylo to nádherné, tak to potěšilo moji dušičku.
- Připravuji zase výstavu, dělám hudební a takové básně krajiny, vlastně imaginativní krajiny. Mám je ve vzpomínce a k tomu si něco přimyslím - např. v mracích plujícího koně.

Josef Borecký, kamenosochař

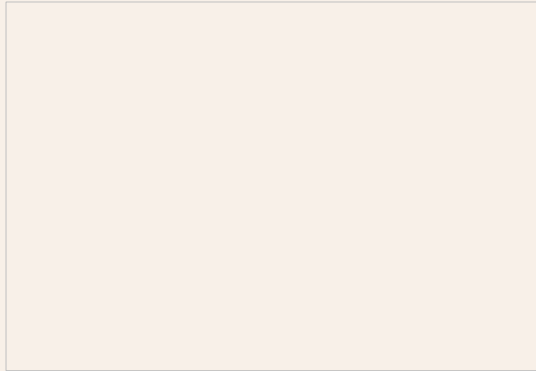
- Musím sáhnout až rok zpátky - bylo to divadelní představení Faust v kasematech na Vyšehradě. To byla podle mě bomba, jak dramaticky, tak výtvarně, no prostě po všech stránkách.
- Já jsem kamenosochař, funguji při opravách památek nebo se zabývám zahradní architekturou, jak volnou tvorbou, tak zakázkami na přání zákazníků. Momentálně dělám takový rokokový krb plus ženský akt, jakožto fontánu.

Antonín Břicháček, práce s kovem, fotograf a básník

- Když jsem vykouknul z okna našeho jahodnického domu a nad Počernicemi vyšlo slunce - můj teď největší kulturní zážitek.

- Já vycházím ze svých přírodních motivů a dostal jsem se nějak do úzkých a teď tvorbu nechávám být a odjždím na měsíc do Austrálie, abych zapomněl úplně na všechno. Představuji si to tak - budu tam fotit a slibuji, že si budu dělat zápisky. Pakliže se setkám se zajímavými lidmi, s emigranty. Já jedu do Queenslandu, což je země, kam utíkají všichni nešťastníci, kteří se kdy setkali s tím, že se oženili a ženy je připravily o všechnu majetek. A oni utíkají do divočiny, aby jim nemuseli platit alimenty, protože jsou zkrachovalí. A žijí tam přírodním životem. A mezi tyto lidi se fakt rád podívám. Pojedu i na korálové útesy. Musím si koupit plavky, sandály a něco lehkého na sebe. Čekají mne čtyřicetistupňová vedra.

Jiřina Břicháčková-Olivová, malířka a pedagožka

Jiřina Břicháčková-Olivová v družném rozhovoru s bratry Vendlíky

- Já tvořím z pohledu z okna. Mám radost z toho, že se mohu dívat na pole a na stromy, které mě inspirují k mým obrazům.

Arnošt Hanuš, varhaník při svatbách v Galerii 14

- Můj nejsilnější zážitek byl ten, když můj dvacetiletý syn hrál s Pražským studentským orchestrem v Rudolfinu Šchedrinovu úpravu opery Carmen. Bylo to fantastický.